

ŠTĚPÁN SKOPAL - scénář

V roce 1967, kdy se v Československu začalo měnit politické prostředí, v době tzv. Pražského jara, nastupuje pan Štěpán Skopal na vojnu. Byl střídavě na Slovensku a v jižních Čechách, později byl převelen do Přešlavič k útvaru s raketami. K tajnému útvaru, kde byli vojáci pod přísahou. Ani útvar tankistů hned odnaproti o nich nesměl vědět.

„Si vzpomínám, to byla sranda. My když jsme jeli na cvičení, tak jsme museli vyjíždět v noci, aby nás ti tankáni neviděli, že jsme raketáci...“

Pak ale přišel 20. srpen, noc, která všechno změnila. Kolem 23. hodiny překročily armády Varšavské smlouvy hranice Československa.

„My jsme byli na cvičení na Libavé, tu noc bylo hodně chladno. Já jsem měl jenom jednu deku, byla mně zima. Bylo tam dřeva, tak jsem si udělal oheň a za chvíli se to začalo scházet ti vojáci tam. Leželo nás tam kolem dokola ohně hodně a teď jsme najednou zjistili, že nad námi létají letadla. Ráno najednou přijel z kasáren velitel baterie a říká nám: „jsme napadeni!“ Někteří chtěli honem, aby dovezli ostrou municí, že se budeme bránit, pak ale přišly rozkazy – nesmíte nic udělat, musíte se jednotlivě vrátit do kasáren!“

Intervence vojáků Varšavské smlouvy měla být reakce na politický vývoj v Československu. Vojáci byli vybaveni ostrými náboji, jako by jeli do války...

„Když jsem jel na první jízdu, když oni tady byli, do Olomouce, na každé křižovatce stál tank, nám jich bylo líto. Ti kluci tři dny nejedli, než sem dojeli, a pak dostali rohlík a malý trojúhelníček sýra.

Součástí invaze bylo bohužel i střílení do lidí.

„Ve Velké Bystřici byla svatba a ti vojáci tam stáli tři dni jako regulovčící na křižovatce. A oni byli tak hladní, chudáci, že tam jak byla svatba a oni jak viděli jídlo na těch stolech, tak hned si začali brát a samozřejmě tam byl někdo, kdo hned někam volal, tak tam přijeli rusáci, lampasáci a hned jich vzali a za humnami zastřelili.“

Bylo těžké pokusit se o nějaký odpor.

„Vzpomínám si, když jsme jeli kolem Brna, tam neexistovala silnice. My jsme jeli kolem letiště, to nebylo poznat, že to je silnice, to bylo rovné, rozježděné od tanků. Tolik techniky co tam bylo tenkrát, to jsem nikde neviděl, tam to stálo ve čtyřech řadách za sebou – raketometry, kanóny, minometry, všechno...namířené na to Brno. Takže tady kdyby někdo něco začal, tak z nás nezůstalo vůbec nic.“